

Миодраг Новаковић

Два есеја

ТЕСЛА КАО НАДА ИЛИ КАО УНИШТЕЊЕ СВЕТА

Још давне 1919. године Никола Тесла је рекао: „Наука је само изопачење себе саме уколико као свој врхунски циљ нема благостање човечанства!“

Чини се, међутим, да ова хумана Теслина мисао до савремених генерација допире у сасвим измењеном и первертираном облику. Чини се да од свих изума које је Теслин гениј даровао човечанству, а ту су и наизменична и високофреквентна струја и обртно магнетно поље, флуоросцентне цеви, радио и телевизија, даљинско управљање, бежичне комуникације, рентген, магнетна резонанца, мобилни, радар, компјутер, интернет, идеја о скаларним таласима и још много тога, људе на Земљи ипак највише интересује неко Теслино тајно оружје или Теслина скраћена формула за уништење света!

У Јапану секта Аум Шинрикјо имала је око 9 000 чланова, док је широм света окупила чак 40 000 следбеника. Основали су удружење грађана које се звало *Група за рад на себи*. Организовали су се, дакле, као тиха група љу-

ди заинтересованих за медитацију и јогу, да би на крају завршили са идејама о уништењу света. Са стрпљивог рада на себи прешли су, другим речима, на масован рад на другима. Једна од првих њихових, у јавности запажених активности, била је тровање гасом путника токијског метроа. Онда су открили да је управо Никола Тесла њихов идол јер су неки његови глобални експерименти, као што је, на пример, пројекат ХАРП и други, можда најбржи и најефикаснији пут како да се једним потезом човечанству коначно стане ногом за врат!

Од својих чланова ова секта захтевала је крајње напрезање и пожртвовање у извршавању задатака. Тако су на земаљским мапама педантно пронашли где се налазе и Србија и Београд и шесторо младих људи, међу којима чак двоје из најужег руководства овог опасног удружења, кренуло је из Јапана у пролеће 1995. године и нашло се у Теслином музеју.

Ту су, све док на основу потернице издате од стране јапанске полиције, нису били разоткривени, копали по

архиви у намери да се што пре до-
могну Теслиних оригиналних радова и
скраћене формуле за уништење света.

Теслин лик налазио се налепљен на
врата подземних лагума у којима су се
у Токију скривали чланови секте... Те-
слино име у најновије време понели су
и електрични аутомобил и најновије
америчко електронско оружје! Попу-
ларни блогер, амерички карикатури-
ста и цртач стрипова, Инмен, посве-
тио је Николи Тесли велики сајт на
Интернету, где на основу књиге каква
је, на пример, књига ауторке Маргар-
ет Чејни *Тесла човек изван времена*,
или Џона О'Нила *Ненадмашни џеније*,
доказује како је Тесла за своје прона-
ласке наизменичне и високофреквент-
не струје и радија био изневерен и по-
краден од стране Томаса Алва Еди-
сона и Марконија! На све то Тесла је
смирено и великодушно одговорио:
Није ми жао што краду моје идеје, не-
го што немају својих!

Обновљена је и путем електрон-
ских медија, а пре свега путем Интер-
нета, разглашена идеја да се поново
изгради и конципира као музеј Теслин
комуникациони торањ „Светске теле-
графије“ подигнут 1905. године у ме-
сту Ворденклиф на Лонг Ајланду, код
Њујорка.

Међутим, један од иницијатора,
млади амерички сценариста и филмски
редитељ Џозеф Сикорски, на пример,
приказаће како каже Теслин живот
уназад, почевши од истраге Федерал-
ног истражног бироа о његовом изуму
који су медији назвали „зрак смрти“!

И то ће, дакле, да буде прича која
почиње са Теслиним зраком смрти, а
не са Теслином поруком да је наука

само изопачење себе саме уколико
као свој врхунски циљ нема благоста-
ње човечанства! Крсто Папић је давно
снимио свој дугометражни играни
филм *Тајна Николе Тесле*, снимљен је
и у Србији и у САД и у Русији и у
Немачкој и др. Безброј је телевизиј-
ских емисија посвећених Теслином
животу и раду. Тесли су посвећене
опере које су на сцену у Београду, Њу-
јорку и у Тасманији поставили Теру
О'Reily и Константин Коукиас. Сла-
вни енглески филмски редитељ Кен
Расел припремао се такође да сними
филм о Тесли. Немачки филмски до-
кументариста Мајкл Краус снимио је
дугометражни документарцац *Све о Те-
сли*. Џим Цармуш је у једној епизоди
свог омнибус филма *Кафа и циџаретје*
на метафоричан начин представио
функцију и планетарна дејства Тесли-
ног трансформатора високофреквент-
не струје, а ових дана када је Аме-
риком завладала поама за прикриве-
ном и заборављеном истином о Тесли,
још неколико америчких уметника,
каже Сикорски, покушава да сними
филм о великану чији су изуми про-
менили свет! Само по себи се намеће
питање хоће ли и код ових савремених
аутора да превлада интересовање за
Теслин зрак смрти!? Да ли је, у ствари,
неко Теслино тајно оружје оно најва-
жније што је Никола Тесла подарио
човечанству? Тесла је амерички нау-
чник српског порекла. До својих по-
следњих часова о православном Бо-
жићу 1943. године, проведених у
скромној соби хотела Њујоркер у гра-
ду Њујорку, живео је као монах, дру-
жио се са голубовима. Једини је међу
научницима света коме су амерички
грађани разних раса и вера, због ње-

гове хришћанске љубави према човеку и човечанству, у Сан Дијегу подигли цркву! Познати индијски будиста, јогин Свами Вивекананда, кога управо Тесла приликом њиховог сусрета у Теслиној лабораторији у Њујорку, имао је утисак, уводи у бора-виште Бrame, Вишнуа и Шиве (!), после тог сусрета је рекао: „Управо сам био са Будом!“

Срби, дакле, посебно дугују захвалност Николи Тесли што је из Србије у Америку понео управо оно што је најдрагоценије у вери и традицији не само српског народа а што још многи, не само у филму, него ни у сну, не могу да сагледају ни у Тесли ни у Србима.

СВЕТОВИ УНИВЕРЗУМА КОД СТАРИХ СЛОВЕНА

Према схватању словенског ведизма, Универзум се састоји од три света који се међусобно прожимају. Та три света јесу ЈАВ, НАВ и ПРАВ, односно: појавни свет, духовни свет и космички закон.

Овде се, према наведеном тумачењу, ради о разним нивоима реалности, па тако Јав представља материјалну раван, Нав свет духовних ентитета (мртвих предака и богова), као и саму нематеријалну реалност, односно астралну сферу док је Прав, по схватању старих Словена, идеалан план Универзума оличен у распореду планета и сазвежђа! Универзум је такође и нацрт једног животног пута који сваки човек треба да прати, да се креће Стазом Праве.

Но, ако од свих тих светова ЈАВ представља материјалну раван, онда је то она раван коју можемо да својим

чулима спознамо и као дводимензионалну и као тродимензионалну, јер је чулом вида опажамо или једним или са два ока, чулом слуха једним или са два ува, чулом мириса једном или са обе ноздрве, чулом равнотеже смештеним у оба ува уравнотежујемо ту материјалну раван одређујући, притом, шта је горе а шта доле, шта лево а шта десно...

Одмах се поставља питање да ли својим чулима човек може баш све да домаши, да види, да чује, да додирне, да све што у Универзуму постоји чулно сазна, опипа и осети? Наравно да не може. Очима не можемо да гледамо у мрачној средини без светлости; ушима не можемо да чујемо ултра звуке високих фреквенција које, на пример, могу да произведу или да их чују слепи мишеви; чулом мириса нисмо у стању да омиришемо ни делић онога што могу чулом њуха да осете пси...

Моћ наших чула, другим речима, ограничена је на само одређене фреквенције које у антропоцентричној свести чине свет ЈАВ, а то је онај свет који, према словенском ведизму, представља материјалну раван.

Међутим, где почиње и у чему се огледа свет Нав, свет који је, према словенском ведизму, свет духовних ентитета (свет мртвих предака и богова) или свет скаларних таласа које је, према исказима др сц. Ивана Шиматовића, дипл. инж. ел. могуће је, говорећи о космичким зрацима бржим од светлости, наслућивао Никола Тесла? Теоријски узевши, каже др Шиматовић, скаларни таласи код којих електрично поље вибрира лонгитудинално, а магнетско поље трансверзално на смер

ширења таласа, могу се кретати не само кроз простор већ можда и кроз време. У њиховом распрострањању не могу да их скрену нити да зауставе или пригуше материјалне препреке или предмети као што су, на пример, проводљиве металне преграде и кутије, Фарадејев кавез или било која друга врста материјала. Нав је, видели смо, захваљујући високим фреквенцијама одређених таласних дужина, скривен од наших чула зато што су она подешена тако да могу да региструју фреквенцију само одређених таласних дужина. Из тих разлога комуникација са Навом је могућа само путем ванчулне комуникације, креће се у области парапсихолошког сазнања и не подлеже човековој контроли. Када надлежном медицинском особљу дамо крв на преглед, анализа ће да покаже колико ту има гвожђа, цинка, бакра и других метала. То значи да кроз наш организам, као кроз хелије каквог акумулатора у аутомобилу, тече електролит, а важна особина електролита је да за њега могу да се везују електромагнетни таласи. Захваљујући тим таласима неумшто комуницирамо са средином која нас окружује, као и са другим бићима. Та комуникација остварује се бежичним путем, путем електромагнетних таласа које сами производимо или које примамо споља. На тај начин, по неком космичком аутоматизму, размењујемо са другима информације којих свакако нисмо свесни, али то нам не смета да тренутно осетимо међусобну привлачност или одбојност, да сазнамо или наслутимо искуства других идентитета и ентитета. Уочивши да се различитим људима на различитим местима истовремено

догађају исте ствари швајцарски лекар неуролог и психоаналитичар Карл Густав Јунг, који је био посебно обдарен моћима екстрасенса, 1929. године је изјавио: „Пошто сам видео много примера ове врсте где су људи који нису били директно укључени, додирнути, измислио сам реч СИНХРОНИЦИТЕТ, као термин за феномен да се ствари дешавају у истом временском тренутку као израз истог временског садржаја.“

Није случајна Јунгова констатација о синхронизитету који је не само планетарних него и космичких размера. Јунг каже : „Све има жиг ове године. И деца рођена у овој години биће препознатљива као део великог процеса и обележена посебним условима.“

А у време када је Јунг образлагао своја гледишта, не само да су радили и сарађивали у истој епохи, него су и рођени у готово истом тренутку, дакле 1856 године, и Никола Тесла и Јунгов велики покровитељ, колега и професор, Сигмунд Фројд – оснивач науке о психоанализи. Фројда и Јунга, међутим, раздвојила је Јунгова способност да, као екстрасенс, информације из спољне средине прима не само чулним него и захваљујући посебном, урођеном, сензибилитету, и ванчулним путем. Тако се Јунгов свет условљен директном спознајом извесних парапсихолошких феномена, проширио, поред осталог, и на један сасвим нов приступ психоанализи.

Занимљиво је и сасвим је у складу са Јунговом идејом о синхронизитету, да је само годину дана после Тесле и Фројда, дакле 1857, рођен и Владимир Михаилович Бехтерев, руски академик, неуропатолог, психијатар и пси-

холог, морфолог и физиолог нервног система. Бехтерев је, на основу одређених и строго контролисаних експеримената са екстрасенсима, схватио да свест као и душа, као и ментална слика у души, представља, у основи, неуништувну вибрацију, фреквенцију или сигнал можданих таласа и да та фреквенција није само духовне, нематеријалне, него да је управо материјалне природе! Закључио је, у ствари, да је човек бесмртан!

Таласи, дакле, које човек производи јединствени су и представљају непроменљиву и неуништувну менталну адресу сваког појединца. Само тај појединац такве и себи сличне таласе прима и емитује да би касније, и после

његове смрти ти таласи вечно остали на бесконачним стазама космичког кружења. Управо захваљујући том кружењу, и сама човекова свест и духовност је материјалне природе и човек је вечан, закључио је академик Бехтерев. Захваљујући човековом вечном кружењу, постојању и прожимању са свим што постоји, постоје феномени које он на свом иторијском путу настоји себи да приближи и разјасни, постоји свет оностраног – Јав, и свет оностраног - Нав, као и идеалан план Свевишњег, Прав, план Универзума оличен у распореду планета и сазвезђа, онако како је то, поред осталог, заувек остало записано у тумачењима Словенског Ведизма...

Српска војска у Скопљу